

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΚΑΙ Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΠΑΘΗΤΙΚΟΣ ΕΡΩΣ ΤΟΥ ΜΙΡΑΜΠΩ

‘Η νεότης τοῦ Μιραμπώ καὶ τὰ φιλελεύθερα προνήματά του. – ‘Η ακλόπτης τοῦ πατέρα του.

Τὸν Μάιο τοῦ 1775, ὁ Γαβρὶὴλ Μιραμπῶ, ὁ μετέπειτα μέγις ὀρθῶς τῆς γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, εἶκος ἔξη χρόνων ἀνθρώπους καὶ οἰκογενειάρχης, μετωφέρεται κατὰ διαταγὴν τοῦ πατέρα του, ἀπὸ τὸν πύργο τοῦ "Ιφ," ὃπως ωήχε μείνει κλεψυδρός πανταῖς προτίτους τούς, στὸ φρούριο τοῦ Ζοῦ, μιᾶς ὅρεινής τοποθεσίας τῶν γαλλοελβετικῶν συνόρων. Δέντης οὐτείς ή πρώτη φορά ποιεῖ ἐφέρεται μὲρισμένη μεταβολή τούτου· μαρτυρεῖ οἱ μαρτυρίαι Μιραμπῶ, ἀπὸ κατ' αὐτὸν

αυτού τὸν ἀπάνθρωπον τόπον ὁ μαρμαρὸς Μιράμπο στὸ διοί γιο του.
Σὲ παρόμοιος αὐστηροτάτους περιορισμούς, ποῦ δὲν ἔχει φέρειν
καθόλου ἀπὸ φυλακίσεις, τὸν ὑπέρβαλε δύο τοις φορὲς ἀκόμητη ἡ
τελευταία μάστιγος ὑπῆρχεν ἡ βαρυτερη ἀπ' δλες γιατὶ ἐβάσταξε
42 δόλιληρους μῆνες !

Σέ τι ὀφείλοντο ἡ φυλακίσεις αὐτές; Σέ τοῦτο σύνθημα και
λόγωντο τοῦ χραπετῆρος τοῦ Μιραμπό δῆθαν, στὴν ἔκδοτην ζωήν
του, στὰ κέρη και στὴν σπατάλη του, πολύγματι δύμως στὸ δέτη δ
γέρα-Μιραμπό, ἀνθρωπος δχ κοινὸς ὁς πόρς τὸ πνεῦμα, σκλη-
ρός δύμως και δισποτικός σάν φεοδάρχης, δὲν ἔχώνεις τὶς νεωτε-
ριστικὲς ίδεις του γιού του, και προσπαθούσες μὲ κάθε τρόπο, ἐστω
και διὰ τῆς βίας, νά τις καταπλέξῃ.

Το φρούριο δύναται να είναι καταλιπόντες.
Το φρούριο δύναται να είναι ακελεί-
σμένος δι Μισαμπά πριωνίσταν κον-
τά σε μιά μικρή δρεπανή πόλη, τδ
Ποντιαριέτι, δόπια, αν δὲν έφθημ-
έτο γιά τὴν κοσμικήτης ζωή, είχε
δύμας όρκειο κόρμο εεπόρο και
μορφωμένο. Ο νεαρός φυλακι-
σμένος ἀν και τοῦ ἔδινε κάποια
έλευθερία δι διευθυντής τοῦ φρον-
τίου, ἐνας ἀνθρώπος ήλικισμέ-
νος, κενόδοξος, και ὁ δόπιος γιά
λόγους πού θα ίδουτες εύθυνς ἀμέ-
σως, δὲν ἀργησα νά μισήσῃ τὸν
Μισαμπά, δὲν ἐπωφελεῖτο τῆς ἐ-
λευθερίας αὐτῆς, ἐνεργόπομενος
νά ἐμφανισθῇ στὶς συναναστρο-
φές τοῦ τόπου και διάτι ἀκόμη
είχε ἐπιδοῦν μέσο στὴ φυλακή
του, σε διάφορες μελέτες. Ή μο-
ναδική του δὲ συναναστροφή
ήταν με μίαν γυναίκα μὲ τὴν
δόπιαν είχε συνδεθῆ και στενώ-
τερα, χωρὶς δύμας στὴ σχέση αὐτῆς
νά υπάρχῃ ούτε ίχνος ἀγάπης.
Ο Μισαμπά περγούσε ἀπλῶς τὸν
καιρὸ του και τίποτε περισσό-
τερο. Ως τόσο ἡ κατάστασις δὲν
ἀργεσα νά μεταβληθῇ. Μισ μέ-
ρα στὸ φρούριο παρουσιάσθηκε
μιά κυρία ἡ δόπια ἑγγόνωμε ε τὸ
φρούριο και είχε πάει νά τὸν
ἐπικοινωψῇ. Ἡταν ψηλή, είχε σῶ-
μα ώρασιο και μάτια γλυκά. Ο
Μισαμπά μόλις τὴν είδε τὴν ἀγά-
πης. Ή Κα Τερέζα — Μαρία —
Σοφία Μονικέ (είσι την ἐλεγαν)
η γυναίκη μὲ τόνομο Σοφία, ήταν
μιά νεώτερη γυναίκα, είκοσι-ένδες
χρόνων μόλις, σ' δῆλη τὴν ἀνθηση
τῆς ώραιότητάς της, πού στὴν
δικαιοποιη και στοὺς ταράποντας κοσ-
τούς της.

‘Ο Μεσαιπώ

νά φαντασθῆ, διτή ήτο δυνατόν νά φθάσῃ ώς ἐκεῖ τὸ θράσος του. 'Ετικαὶ ἔγνωσ. 'Ο Μιραμπώ μεινεις κρυμμένος στο κλεψύδρη ἐπί πολλής ήμέρας. Ἐνήμερον τῆς ὑποθέσεως ἡταν μόνον μια καμπαριέρα δημιουργητής Σοφίας. 'Ως τόσο ἐπαθητή κάτι μόνον μη κουριαριόζεται στο σπίτι, δηλαδή μαγαζίστρα νά ζητήσῃ ἀλλού κρυψώνα. Τὸν ἐφιλοκήνησα μια φίλη της Σωφίας, η Δίκη Μαραμπώ. Ἀλλ' ὁ Μιραμπώ δὲν μποροῦσε νά ήγειράσῃ μακριά ἀπ' τὴν ἀγαπημένη του και ἔκαμεν ἵνα σωρὸ δρέλλεις μάγαντα τὴν ίδην. Αυταί βραδύπερούχοιτο νά μερική στὸ επίπεδο της Σοφίας, τὴν ὥρα ποὺ θάξτρωγε ή θύπτεσά. Ήταν ειδοκοπιμένη ή δημιυρτή καμπαριέρα, ή δοκινή θά τὸν περίμενε, διποτας συνήθωσε και στὴν έδραντι χρηφάν στὰ διαιρεύσιμα τῆς κυρίας της. Τῆς καμπαριέρας δύος από τις τρισκαίριες, και διηγούσεν πάση στὸ προσδιωτισμένο μέρος. 'Ο Μιραμπώ, φύσει νυστικός και ἀνυπότομος, μπαίνει στὴν αὐλή και ἀρχίζει νά προχωρᾷ πρὸς τὸ σπίτιας. 'Αλλ' ἔκανε συναντήσεις καποιαν διλλήν η δοπιά νομιζούσεις στην κουτίνα και βάζει της φωνής της νές. 'Αινέσως διλοι οι ίνηρηται ὅταλέζονται μὲ παλούμα και φωνάρια. 'Η Σοφία ποὺ είχε ἀκούσαντα ἐν τῷ μεταξύ τὸν θύρο, τρέφεται για νά ίδη την ουμβαίνει. Ματεύνει εύθυνης περὶ τίνος πρόβληματα και προσποτεῖται ν' ἀναχωριστήσῃ τοὺς ἀνθρώκους. Βλέποντας δύμας

διν δὲν σταματούν, τούς παίρνει τὸ κατέπιν τρέχοντας καὶ αὐτὴν πρός τὸ μέρος τοῦ κήπου δύον εἰχεν ἐμπαινοῦσῃ ὁ Μιραμπώ. Μόλις τὸν εἶδαν, ἀπὸ μακριά ἀκόμη, δὲ μαξᾶς δὲ ποιοῖς ήταν ἐπὶ νεφαλῆς τῶν.....παλουκοφόρῳ, εἴπει στὴ Σοφία : «Βλέπετε Κυρία, διτὶ καποίος εἰχε μῆτη». «Ἄλλ᾽ ὁ Μιραμπώ, χωρὶς νὰ κάρδιον τὴν ψηφαριάτια τον καὶ σὰ νὰ μὴν συνέβαινε τίποις ἀποκτώσῃ, σπεύσθε πρός συνάντησίν τους καὶ σοβαρά τοὺς λέγει : «Τι γνούστε ἐδῶ πέρα ;» «Ἐκόμις, ἀπαντᾷ ὁ μαξᾶς, δὲν φανταζόμενος διτὶ εἰστε διτὶ εἰστε ἐστε.» «Ἐγὼ η̄ μέλος, εἰχατε τὸ θράσος νὰ παρακούστε στὴν κυρία σας ;» «Οδηγήστε με, γλυπτογόρο πλήστον τοῦ μ. Μοννιέ » Ζεῖς ἐδῶ ήταν δὲ πρόλογος ἀκόμη τῆς κωμοφίας. «Ἡ καθ' αὐτὸν κωμοφία ἀρχίστηκε διτὶ τὸ Μιραμπώ εύσθηκε μπροστά στὸν ἄντρα τῆς Σοφίας. Καθόλου ταραχμένος για διτὶ εἰχε συμβῆ, προχωρῶν μὲ τὸ φυσικῶσθο υφος τοῦ κόσμου, φιλῶν τὸν Μοννιέ καὶ ἀρχίζει νὰ τὸν διηγήσται μιὰ Ιστορία ποὺ νίχεις ἔκεινη τὴν στηγμὴν οἵτινος ήστας. Τοῦ δέντρου διτὶ έργασίαν άιτη ήτη Βέρνη καὶ πηγαίνεις στὸ Παρίσιο γιὰ μιὰ ὑπόθεσι, καὶ διτὶ είχε κανονίσθαι ἔτσι τὸ ταξιδί του, διτὶ νὰ περνούσθαι τὴν νύκτα της Πονταρέλιε γιὰ νὰ ίδῃ μέγι τὸν Μοννιέ καὶ τὴν γυναικά του. Είχε διαλέξει τὴν θάλα ποὺ διτροφεγήσθη γιατὶ δὲν ήτελε νὰ τὸν ίδῃ κανένας καὶ τὸν προδόσῃ στὸν Φρουράριο. Στηρίζει αὐτὴν δύος συνήγοντας μιὰ ὑπηρέσια, τὴν Μαρία· ἔκεινη δὲν τὸν ἀνέγνωσε, νόμισε διτὶ είνεις πλέοντες σήκωστο διτὸν κόσμο τὸ πόδι, ως πού οἱ ὑπηρέται είπαν διτὶ ήταν δὲ τὸ Μιραμπώ. Άντα καὶ μίλων διηγήθηκε δὲ δαμάκιος φίλος τῆς Σοφίας στὸν ἄνδρα της καὶ ήταν τὸ συνοικεύειν τὸν Μοννιέ, διτὸν διτέρας απὸ λίγη δραστηρία, τὴν Μαρία· ἔκεινη δὲν τὸν ἀνέγνωσε, νόμισε διτὶ είνεις πλέοντες στὸν κόσμο τὸ πόδι, ως πού οἱ διηγήθηκε δὲ δαμάκιος φίλος τῆς Σοφίας τον πόδι της Μαρίας, τις τραβή !...»

«Υστερα ἀπὸ λίγη καιρὸς κατάλαβε τῆς σχέσεις ποὺ ὑπῆρχαν μεταξὺ τοῦ Μιραμπώ καὶ τῆς γυναικάς του, καὶ τῆς έκανε διμιυτάτας παρατήρησε. «Ἡ Σοφία, γιὰ νὰ περάσῃ λίγο δὲ θυμὸς τοῦ ἀνδρός της, ἐπετρεψε στὴν οικογένειά της, στὸ Νείκον. Ἄλλα ἔκει νάσσου καὶ διτὸν Μιραμπώ τὴν ἀδειαν' α' πανοφθῆ, γιατὶ θά σηκωνταν τὴν ἀλλή μέρα τὸ χαράματα γιὰ νὰ φύγη, εἶπε, κυττάζοντας τὴν γυναικά του : «Ο κακύμενος δὲ τὸ Μιραμπώ, τις τραβή !...»

«Ἡ μητρός διμάρτυρας τῆς Σοφίας ο' διαν χορὸ διποτούταν καὶ διτὸν Μιραμπώ, κατάλαβε ἀπ' τὴν ταραχὴ τῆς κόρης της, ποιὸς ήταν πράγματα δὲ περιθρήσκησις μαρκήσιος Λαΐνσφοντερό. Μετὰ τὴν ἀποκαλύψη ή μὲν Σοφία ἀνανάκτηκε ἀπ' τὴν οικογένειά της νὰ ἐπιτρέψῃ στὴν ἄνδρα της, οἱ δὲ Μιραμπώ ἔκρατήθη στὸν πύργο τοῦ Νείκου. Σὲ λίγο διμάρτυρος ἀφίεται εἰλεύθερος ὑπὸ τὸν δρόμον νὰ φύγῃ ἀ' τὴ Γαλλία. Ο Μιραμπώ πηγαίνει στὴν Ελλάση. Εἴκει τὸν συναντᾶται ἡ Σοφία καὶ καταφένειν μαζὶ στὴν Ολλανδία. Στὴν Ολλανδίας ἐπέφενον οἱ διὸν ἀφετεμένοι ἐννέα μῆνες, γεμάτους στερήσιες ἀλλὰ καὶ εὐτυχίας. Ο Μιραμπώ ἔγνωσταν σὰ σκλάβος σὲ διαστάσους ἔκδοτικος οἰκους, παρ' ὅλα διμάρτυρος αὐτὰ ήταν εὐτυχής, εὐτυχής διποτεῖς ἀλλοτε γιατὶ ζήσουν μὲ μιὰ γυναικά ποὺ ἔλαττον σὰ θεοῦ. Ζεῖς τοῦ καὶ ή εὐτυχία τους αὐτῆν πήρε τέλος.

Τὸν Μάιο τοῦ 1774 συνελήφθησαν καὶ διαταγήν τὸν οἰκογενειῶν τῶν στὸν Αμεριντανού, διποτούταν καὶ μετεφέρθησαν στὸ Παρίσιο. «Ἀπὸ τὸ Παρίσιο τὸν μὲν Μιραμπώ τὸν ἔστειλαν στὸ φούριον τῶν Βανονίνων. διποτούν εἶναι καὶ εἰλεύθερος διλοκήρης χρόνια, τὴν δὲ Σοφία ἀ' ἔναν ποναστῆρο. «Οταν ἐβγῆκε ἀπὸ τὸ φούριον δὲ Μιραμπώ ἐτρέψε νὰ ίδῃ τὴν Σοφία. Ήταν ή τελευταία τῶν συνάντησης. Καὶ οἱ διοικηταί των κατάλαβον δὲ μακρὺς χωρισμὸς καὶ οἱ ταλαιπωρίες είχαν σκοτώσει τὸν διερωτά τους. Ο Μιραμπώ, διμασμένος γιὰ δρόστα διποτεῖς τεσσάρων χρόνων φυλάκισι, οὔχιτες μὲ δῆλη τὴν δομὴ τῆς πομαλέας του φύσεως στὴς ἐρήμωσις ἀγύρες. «Οσο γιὰ τὴ Σοφία ἀγάπησε ἔναν λοχαγὸ τοῦ Ιππικοῦ, τὴς παραμονὲς διμώς τοῦ γάμου του δὲ λοχαγὸς ἀπέθανε καὶ τότε ἔκεινη ἀπ' τὴν ἀπελποτιά της, μὴν μπορῶντας πειά νὰ ήσηση σκοτωθώσῃ.

«Ετσι τελείωσε δὲ περιφημότερος ἥρως ἔκεινον, ποὺ διτεράς απὸ λίγα χρόνια ήταν γραφόν νὰ γείνῃ χάρης στὴ έρητορική του δύναμι τὸ εἶδον τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ, ένας ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους ήρωας τῆς γαλλικῆς Επαναστάσεως.

ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΕΝΑ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τὸ «Μπουκέτο», δίποτος ξέρουν οἱ ἀναγνῶσται του γιὸν ν' ἀποκτήσῃ ἐνδιαφέρονταν Ἐλληνικά ἀναγνώσματα δὲν ἐφεύρησθη. Μεταξὺ τούτων είναι καὶ τὰ «Απομνημονεύματα τοῦ Δημητρακοπούλου το διποτεῖο τὸ «Μπουκέτο» ήγόρασε διποτεῖς τὴν χήραν τους ἀπειμηνήστους συγγραφέως ἀπὸ 2.000 δρ. Διποτεῖς δύως ἔσχατως ἔγιναν ἀπατήστες ἐπὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἀλλοὶ συνγενεῖς τοῦ μακαρέτον καὶ μέχρι τῆς ἐπιλύσεως τῆς κληρονομίας ήτην διηγημάτια διαφορᾶς, θὰ καθυστερήσῃ δὲ δημοσίευσις τῶν «Απομνημονεύματων» καθόστατη χειρόγραφα παρέλαβεν δὲ κ. Ανακριτής, ίνα τοῦ χρησιμεύσουν διὰ τὴν διαδικασίαν. Σητούμεν συγγνώμην ἀπὸ τοὺς διαγνωστας διὰ τὴν διαταξίαν αὐτὴν δὲν εύθυνόμενα ούδοντας.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ

Τὸ δούρον φύλλον τῆς «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ» τὸ διποτεῖον ἔκπλεται μεθαύριον Σάββατον 30 τοῦ μηνὸς. Ἀφθονία ἔκλεκτης υἱος καὶ θαυμασίων εἰκόνων. Μεταξὺ τῶν ἀλλον ἐλεκτῶν περιεχομένων τῆς είναι καὶ τὰ ἔξι : «Ἡ ἀρρεπτεῖα τοῦ Φόβου, «Γιὰ δὲ τὸν ἄγριππα τον», διηγήματα τῆς Νεκαλί, δὲ «Διποτεῖον σύζυγος» τοῦ Γκομπαΐ, δὲ «Ψυχοσόβρατο», δὲ «Χορδὸς τῶν Ἀγριών», «Τὸ κακὸν Φεγγάρι», τοῦ Μιραμπώ, «Ἡ ἀδέκα τοῦ Γαϊδάρου», δὲ «Αμερικανοὶ Δισεκατομμυριούχοι», δὲ «Τζάκ Νέπουετ», «Μίλ· Βέργικην», δὲ «Ιστορία τοῦ Μονχαμπάδ», τοῦ Κίπτιγκ, «Πώς ἀνεβάζεται ἐνα θεατρικὸ ἔργο», Σένα Ερωτική Τραγούδια, «Ἐγνα Δράμα στὸ Σπηλούδην», τοῦ Μαργκερίτ, «Γναίνες ποὺ καταστρέψουν», «Ποιός είνεις δὲ Δολοφόνος» καὶ παιεια μέλλα διηγήματα, παραμυθια, ἀστεία, διάνεκτα, μόδες, ποιήματα ἀλληγορικά καὶ ξένα, γελοιογραφίες ἔλληνικές καὶ ξένες καλλ.

ΣΙΑΛΟΥΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

M. M.

Τὴν φυσιογνωμία της χαρακτηρίζει μία ἔκφρασις ποὺ προσελκύει ἀμέσως τὸ ἐνδιαφέρον. Είνε πολὺ μελαγχολική καὶ ὡς ἀντίθετος τὰ ιαλλευτικά δόντια της. «Ἔχει ἓτα οὐφος συμπαθέστατον διαλογική οὐλής καὶ σᾶς ἔκποντας διατάξεις καὶ παρ' ὅλη τὴν νεαρωτάτην ἀλλακίαν της, δὲν ὑπάρχει φιλανθρωπική ἔργασία ποὺ νὰ μήν είναι ἀξιοθαύμαστη συνεργατής. Ταξιδεύει συνχνά, ἡ προτίμηση της είναι Βερολίνον καὶ Βιέννην. Δὲν λείπει ἀπὸ καμμιά πράστασις, οὕτως σημειώνει ποτὲ ἀπονοσίαν ἀπὸ καμμιά συναντία. Ντυντεται μὲ γούστο, καὶ παρ' ὅλην τὴν κοκκεταρίαν. Τούτεται ήπια μέλημαν μόδηφων της αγάπης πολὺ τὴν κοκκεταρίαν καὶ ἐπιμέλημένην μόδηφων της αγάπης πολὺ τὴν κοκκεταρίαν. Τούτεται ήπια μέλημαν μόδηφων της αγάπης πολὺ τὴν κοκκεταρίαν.

* * *

ΚΩΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— «Ἀλησμόνητη ἡ πρεμέρα τῆς Βέρας Σερζίν υπὸ ἔποιφιν κόσμου, τουαλεττών, σιλούτων, θαυμασίων σορτί, καὶ κομψών συνόλων. Υπερισχύουν τουαλέττες βραδυνές σὲ χρόματα ἀκτινοφωτικά, καὶ ὡς ἀντίδρασις ὅχι διλίγα ματζαρά. Ἐν τῷ μεταξὺ βλέπεται φορέματα σπόρο, πολλὰ ἀπογευματινά μὲ ἐπανωφόρια μοδίσκωμα καὶ ἀποδριόστασι, ποταπίλων, ψάνθινα, βελουδένια, καστόρινα, καὶ ὡραιότερα βρελούνια πού πλέον κοκκεταρίας αποτελεῖται τὰ είχαν συνδυάση μὲ φορέματα μεταξύτα τῆς παρατετάσης ἀποχρώσεως.

— «Αναφέρομεν μερικές ἀπὸ τῆς πλέον χαριτωμένες ἔμφασισεις. Διὶς Φιλική ἔνας τύπος πικάντικης εἰμιοφράδης μὲ πράσινη ζωαρέτη καὶ σορτί απὸ βελούδο βιέννη. κ. Αβαντιδή φορέματα κοκκινού καὶ καπέλλων απὸ ίδιο χρῶμα καὶ μπόρια μεταξύτων, κ. Σταίκον ἀπόδυτατον δύον καὶ κομψόν σύνολον μπέτη, κ. Συριώτη ρόδη καὶ μαντό με γούστες γκρί, κ. Μπέμπη μαρόν δέκανον, δις Ησαΐα κατακόκνιον φόρεμα καὶ μά κατὰ μπόριον διποτεῖον μεταγνωστόν, κ. Θεοχάρη φορώματα τουαλέτας εἴσιται μανδρίστης μανδρίστης καὶ λευκή φεντά, δις Μπονγκούρος εορτάζει μὲ δαντέλλες καὶ καπέλλων, κ. Μάγκη Τριανταρύλλου μώβ-ρος ζωαρέτης διποτεῖον μεταξύτων λαμέ μάρζειν καὶ ρόδη. δις Σανοράφου λαμέ μάρζειν καὶ ρόδη.

— «Ἡ Βέρα Σερζίν εἶπεδειξεν μοντέλλα παριζιάνικα «Σιμπέρ» σὲ εἰλιοθαύμαστον γούστο καὶ σίν. Στὴν πρώτην πράξην φορεῖται καὶ σορτί διποτεῖον φεντάνη, κ. Ζωαρέτης μεταξύτων δύον καὶ κομψόν σύνολον μπέτη, κ. Σ. Σταίκον ἀπόδυτατον δύον καὶ κομψόν σύνολον μπέτη, κ. Σ. Σταίκον ρόδη καὶ μαντό με γούστες γκρί, κ. Μπέμπη μαρόν δέκανον, δις Ησαΐα κατακόκνιον φόρεμα καὶ μπόριον μεταξύτων διποτεῖον μεταγνωστόν, κ. Θεοχάρη φορώματα τουαλέτας εἴσιται με χρωστᾶ μαντό-μάρζητος καὶ λευκή φεντά, δις Μπονγκούρος εορτάζει μὲ δαντέλλες καὶ καπέλλων, κ. Ε. Νεγρεπόντη μπλέ μαρόν ζωαρέτης καὶ χρωστᾶ, δις Μαρίαγονος εορτάζει μὲ δαντέλλες καὶ βελούδον καπέλλων, κ. Ζ. Σκαναρή τουαλέττα μεταξύτων διποτεῖον μεταξύτων διποτεῖον μεταγνωστόν, κ. Ζ. Σανοράφου λαμέ μάρζειν καὶ ρόδη.

— «Ἡ Βέρα Σερζίν εἶπεδειξεν μοντέλλα παριζιάνικα «Σιμπέρ» σὲ εἰλιοθαύμαστον τουαλέτταν παρελθόσταν Δευτέραν παρὰ τὸ κατ. καὶ τὴν Δ. Σκαναρή. Ἡ οικοδέσποινα πολὺ εύημορφη μὲ τουαλέττα συφρόνη μαντό, καὶ κοντέμενό ποτέ μεταξύτων καὶ στράς, κ. Δ. Σημητριάδη μέτριον ζωκόντην καφέτην καὶ λακέ δι τοῖχος πούλερης εἴσιται στὴν ίδια ἀπόχρωσιν, καὶ γαντισμένη καφὲ ἀλληλήνη γούστα. Στὴν τρίτη πράξην ἔναν άνεριγράφτων ποτέρων φόρεμα - τανγάριες καφέτης καὶ καπέλη μεταξύτων, φούστα βελουδένια στὴν ίδια ἀπόχρωσιν, καὶ γαντισμένη μὲ χρωστᾶ μαντό-μάρζητον μεταξύτων διποτεῖον μεταγνωστόν, καὶ διποτεῖον μεταξύτων διποτεῖον μεταγνωστόν, καὶ διποτεῖον μεταξύτων διποτεῖον μεταγνωστόν.

— «Ἡ αιθουσα τοῦ χοροῦ θαυμασία μὲ ταπετσαρία σὲ χρῶμα χρυσοῦ καὶ κουρτίνες μπροσδός στὸν ίδιο τόνο, στὸ βάθος διασκάτη, κ. Δ. Χαριστιδόν βελούδο πράσινον, Δις Ν. Νικολαΐδην σιφφόν δόναλς μὲ στράς, κ. Δ. Δημητριάδη μέτριον ζωκόντην τουαλέτταν παρελθόσταν.

— Μεταξὺ τῶν κομψοτέρων Δις Γ. Τσακασιάνον ἐξα Ρουμανίας τουαλέττα απὸ βελούδο διοζάτη, κ. Δ. Χαριστιδόν βελούδο πράσινον, Δις Ν. Νικολαΐδην σιφφόν δόναλς καὶ καπέλλων στὸν ίδιο τόνο βελούδον δέστα καὶ φούστα, κ. Δημητριάδη μέτριον ζωκόντην τουαλέτταν παρελθόσταν.

— Λίαν πολύκοσμες ή κοινόστες τῆς παρελθόσης Κυριακῆς. Παρούσαι δὲλαι αἱ φαντατικαὶ θιασωτίδες τοῦ πεζόν με φορέματα ὃς ἔπι τὸ πλείστον ἀπλᾶ. Σημειώνομεν κ. Δυκούρην, καὶ φούστα μπορτών, κ. Χαριλάου μαντώ καὶ φόρεμα μπλέ παντελή καὶ καπέλλων στὸν ίδιο τόνο βελούδον δέστα, κ. Στ. Πετρίδην σύνολον κομψότατον πράσινον, κ. Στ. Περαίδην σύνολον εύημορφη μὲ τουαλέττα συφρόνη.

* * *